

אמר ה"אמרי אמת" לרבי מבעלזא: "איתא שלאחר שיוסף התוודע אל אחיו, בכו יוסף ובנימין איש על צוארי אחיו. וכתוב כי יוסף ביכה את חורבן שני בתי המקדש שבנחלת בנימין, בעוד בנימין מבכה את אובדן משכן שילה, שבנחלת יוסף. לכאורה תמוה מדוע לא בכו איש על חורבנו? **מכאן יש ללמוד שכל אחד צריך להקים מחדש את חורבותיו. לא לבכות! בכי על חורבן בית חברו זו גמילות חסדים.**"

אחר החווה הרבי על ר' שמאי [הגה"ח רבי שמאי גינצבורג ז"ל] ואמר לרבי אהרן מבעלזא: **יש לי שמאי.**

השיב הרבי מבעלזא כשהוא מצביע על המשב"ק שלו: **ולי יש הלל...** (ר' הלל וינד).

נהרא נפרשה על פני שני הצדיקים.

כל ימיו שמח ר' שמאי וראה זכות בכך שהביא את שני גדולי הדור הללו, לידי שמייכעל, לידי חיוך ראשון מאז ימי התופת.

הרה"ח ר' אליהו חיים קוריץ שליט"א
"עולם החסידות", שבט תשס"ז, ע' 27

שמעתי מפי הגה"ח רבי משה לב זצ"ל, מחשובי חסידי גור, שכאשר עלה לאה"ק הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זצוק"ל, אחרי השואה [בתוך השואה], ביקר ביקור נימוסין אצל הרה"ק בעל ה"אמרי אמת" זצוק"ל כאשר הובא "לחיים" לאורח, איחל **"שהשי"ת יתן במהרה ישועה כללית ולפני כן ישועה פרטית"**. אמר על כך הרה"ק בעל "לב שמחה", שהיה נוכח בפגישה: "ביז דיא קרעטשמע דארף מען אויך א ביסל בראנפן" (עד לבית המרזח גם יש צורך לקצת יי"ש). כששמע זאת הרה"ק מבעלזא זצוק"ל התרגש והביע קורת רוח מן הפתגם. הוא אחז בידו של ה"לב שמחה" זצוק"ל וביקשו לחזור על הפתגם ^{אוצרות התורה} ^{אוצרות השו"ת} טוב ושוב. (הרב טוביה בלוי, פרדס חב"ד, גליון 11, עמ' 299).

"פאר משה" (ירושלים תשס"ו) ע' 284

פעם אחת נדברו מרן הרה"ק מהר"א מבעלזא, והרה"ק ה"בית ישראל" מגור זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל ברום דרגתו ובעוצם גדולתו וקדושתו של מרן הרה"ק ה"שר שלום" מבעלזא זי"ע, ותחת